

Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом”;

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући [у складу са тачком (ц) овог става] и “мјере у сврху обезбијеђења имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају

повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће инвеститоре;

Имајући у виду намјеру Управног одбора Савјета за имплементацију мира исказану у фебруару 2002. године да се ојача владавина права у Босни и Херцеговини израдом и имплементацијом нових кривичних закона и јачањем судских и тужилачких институција у цијелој Босни и Херцеговини;

Имајући у виду да, иако могућност одбијања свједочења у судском поступку служи важном стратешком интересу заштите породичних веза, на њу се треба позивати само у ријетким случајевима;

Свјестан чињенице да закон утврђује обавезу свих грађана да сарађују у истрази и кривичном гоњењу;

Размотривши и имајући на уму све наведено, високи представник доноси следећу

ОДЛУКУ

којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине

(“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 3/03, 32/03, 36/03 и 26/04)

који се налази у прилогу одлуке и чини њен саставни дио.

Наведени закон се објављује на службеној интернет страници Канцеларије високог представника и ступа на снагу одмах као закон Босне и Херцеговине, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и објављује се без одлагања у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 16. децембар 2004. године

Педи Ешдаун
Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Закон о кривичном поступку Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 3/03, 32/03, 36/03 и 26/04) мијења се и допуњава како слиједи:

Члан 1.

У члану 20. (*Основни појмови*), иза тачке с. додаје се нова тачка t. која гласи:

“t) “Супружник” и “ванбрачни партнер” су она лица која такав статус имају према породичном праву.”

Члан 2.

У члану 83. (*Лица која могу одбити свједочење*) ставу 1., тачка b. се мијења и гласи:

“b) родитељ или дијете, усвојилац или усвојеник осумњиченог односно оптуженог.”

Тачка с. се брише.

Члан 3.

У члану 293. (*Субјекти жалбе*), ставу 2., ријечи “сродник по крви у правој линији, усвојилац, усвојеник, брат, сестра и хранилац” се замијењују ријечима “родитељ или дијете

и усвојилац односно усвојеник”.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Босне и Херцеговине”.